

Periodizarea istoriei românilor - schița lecției –

- Istoria este cunoscută pe baza izvoarelor (surselor) istorice.

Principalele categorii de izvoare istorice sunt:

- a) **izvoare nescrise:** *arheologice, paleontologice;*
  - b) **izvoare scrise:** *epigrafice* (inscripții pe materiale dure – metal, piatră, ceramică); *juridice; sigilografice; heraldice* (steme, blazoane); *numismatice* (monede); *diplomatice; literare; cartografice* (hărți).
- Izvoarele istorice pot fi, de asemenea, interne (provenite de pe teritoriul României) sau externe (din afara teritoriului României, dar cu referire la aspecte ale istoriei naționale).
  - În ansamblu, timpul istoric se structurează de-a lungul a două ere (numite înainte de Hristos – **î.Hr.** și după Hristos – **d. Hr.**).
  - În istoria României, ca și în cea universală, timpul istoric este împărțit în cinci mari epoci:
    1. *Preistoria:*
      - a. Epoca Pietrei (Paleolitic, Mezolitic și Neolitic);
      - b. Epoca Metalelor (Epoca bronzului și Epoca fierului);
    2. *Antichitatea;*
    3. *Evul Mediu (Epoca Medievală);*
    4. *Epoca Modernă;*
    5. *Epoca Contemporană.*
  - Limitele cronologice ale acestora pot fi însă diferite la nivel european sau mondial față de cele ale istoriei naționale.
  - În istoria României, Preistoria se încheie în secolul î. Hr., Antichitatea în secolul al VII d. Hr., Evul Mediu durează până în secolul al XVIII-lea, Epoca Modernă până la Primul Război Mondial, fiind urmată de Epoca Contemporană.